

Ved 2 300—2 500 Kroners Indtægt vil den Aldersrente, som bliver tilbage, være ganske lille, og Spørgsmaalet er, om det er rimeligt at bevare den forholdsvis lille Aldersrente oppe ved disse Indtægter, naar det betyder, at man formindsker Aldersrenten dér, hvor den har sin væsentlige Betydning. Jeg maa mene, at i Virkeligheden var det Princip, som var foreslaaet sidst — der er jo her slet ikke Tale om de absolutte Tal, men om selve Systemet —, bedre, idet det naar hurtigere til Afslutning af Aldersrenten end det foreslaaede, men saa ogsaa giver noget rundeligere paa det Punkt, hvor Aldersrenten betyder noget. Jeg haaber, den højtærede Minister vil forstaa, at der her udelukkende er Tale om et Spørgsmaal om, hvad der er hensigtsmæssigt, hvad der fører til det bedst mulige Resultat. Jeg ser vel den matematisk smukkere Linie i Ministerens Forslag, men jeg tror, at min Linie svarede bedre til Livets Tarv.

Den højtærede Minister har tilføjet en Bestemmelse, som ikke fandtes i mit Forslag, en Bestemmelse, hvorefter Formueindtægten skal beregnes paa en særlig Maade, og Ministeren har anført sine Grunde derfor. Nu vil jeg gerne sige, at de almindelige Grunde, som man har anført for at tilvejebringe hele denne Omlægning af Aldersrenten, nemlig at den skulde opfordre til Sparsommelighed, idet man skulde være i Stand til at oppebære Aldersrenten med Udbyttet af, hvad man havde sparet sammen, kan jo ikke anføres til Fordel for at betragte Formue-Indtægt som en større Indtægt end enhver anden Indtægt, lige modsat. Det synes mig endvidere, at hvis man overhovedet vil gøre Forskel paa Formue-Indtægt og anden Indtægt, hvad jeg efter Forslagets Grundtanke ikke finder berettiget, er det alt for tungt, Ministeren belaster Formue-Indtægten, naar han foruden den faktiske Indtægt yderligere lægger 4 pCt. til, det vil sige, at han faktisk regner med en 9—10 pCt. af Formue-Indtægten. Hvorledes det virker, vil let kunne ses. 16 000 Kr.s Formue, der efter en 5 pCt.s Rente indbringer 800 Kr. i Indtægt, skal efter Ministerens Forslag regnes som en Indtægt paa 1 440 Kr., det vil sige, at den, der har 800 Kr.s Indtægt af Formue, faar et Fradrag i sin Aldersrente paa ca. 400 Kr., medens den, der har 800 Kr.s Indtægt af andet end Formue, vil faa et Fradrag af kun ca. 80 Kr. Det forekommer mig, at her belastes Formue-Opsparring aldeles urimeligt. Stil ved Siden af hinanden de gamle, der har samlet sig en Formue paa 16 000 Kr., og saa de gamle, der har en velstaaende

Søn, som hvert Aar tilstaaar sine Forældre 800 Kr. I det sidste Tilfælde vil de gamle faa deres Aldersrente næsten fuldt ud, i det førstnævnte Tilfælde vil de, fordi de selv har sparet op, kun faa deres Aldersrente med et Fradrag af 400 Kr. Jeg tror ikke, at denne Ordning lader sig opretholde, naar den bliver nøjere gennemgaaet.

Videre tiltalende synes mig heller ikke den nye Tanke, som er indført af Ministeren, at der af nogle skal betales for Optagelse paa Alderdomshjem. Den Bestemmelse, der er indført, hvorefter et vist Beløb, som fradrages, naar man har Indtægt, skal afgives til Alderdomshjemmet, vil nemlig faktisk medføre, at der bliver en Slags Betaling for Optagelse paa et Alderdomshjem, altsaa medføre, at Alderdomshjemmet kommer til at rumme baade betalende og ikke-betalende Beboere. Naar man ved, hvorledes Forholdet er imellem dem, der lever paa et saadant Hjem, kan den Omstændighed, at der er den Forskel i deres Kaar, at den ene har noget, den anden slet ikke andet end det, han faar, allerede volde Vanskelighed nok; men hvis man oven i Købet gør den ene til en Slags Hotelbeboer eller Pensionær, men den anden til en gratis indlagt, tror jeg ikke, Livet paa Alderdomshjemmet vil forme sig saa tilfredsstillende, som det var ønskeligt. Jeg vil gerne anbefale at komme bort fra den Tanke, som her er indført af Ministeren, vistnok ud fra et Ønske om at faa et klart, fast og ligeligt System, for i Virkeligheden vil jeg ikke tro, man vil komme til fra Kommunerne at henvise til Alderdomshjem saadanne, som i Forvejen har Indtægter ved Formueopsparing eller paa anden Maade. Alderdomshjemmene er væsentligt indført, fordi man derigennem kunde byde en bedre Betryggelse end ved at yde et kontant Beløb, det er jo Alderdomshjemmenes sociale Berettigelse; men hvis dette falder bort, synes hele Planen mig ikke ønskelig.

Man har endelig talt om dette Lovforslags økonomiske Betydning. Det skal jeg ikke komme meget ind paa her, fordi jeg tror, man i Virkeligheden ved overmaade lidt præcist derom, eftersom der er saa mange ukendte Faktorer, hvorover der maa skønnes. Det er, hvad ogsaa Statistisk Departement har henpeget paa, ganske klart, at den Omstændighed, at man sætter Aldersgrænsen op fra 60 til 65 Aar, medfører en betydelig Besparelse direkte paa Aldersrenten. Det ærede Medlem, der var Ordfører for Venstre, sagde det med en ganske overordentlig Aabenhed: Naar vi flytter Grænsen fra det 60de til det 65de Aar, vil der,